

საქმე #1/2284-19
(-----)

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

24
თბილისი

ივნისი,

2019

წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - **ნ**-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **კ**----- - დ-----

----- დასაოჯახებელი, საშუალო განათლების
მქონე, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად
მცხოვრები:-----

ადვოკატი - **კ**-----

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილი** - ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია,
მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე
მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2019 წლის 5 მარტს, თ----- მდებარე მ-----

კ----- ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ხ-----
კერძოდ, რამდენჯერმე დაარტყა ხელი სხეულის სხვადასხვა არეში.

კ----- ქმედების შედეგად, ხ----- მიაღდა ფიზიკური
და მორალური ზიანი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა კ-----
----- დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

კ----- მიერ ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური
ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,
დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში არსებული, პრეიუდიციული
მნიშვნელობის მქონე შემდეგი მტკიცებულებებით: დაზარალებულ ხ-----
----- გამოკითხვის ოქმით, მოწმეების: გ-----

----- გამოკითხვის ოქმებით, კ----- დაკავებისა
და პირადი ჩხრეკის ოქმით და სისხლის სამართლის საქმეში არსებული სხვა
მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებული.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ კ-----
ჩაიდინა,

ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია მაგრამ არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული
**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილით.**

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად,
სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4
ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული
სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი
დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს

ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

კ----- მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ, ისე დამამძიმებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს დამოკიდებულებას ჩადენილი ქმედებისა და დამდგარი შედეგის მიმართ.

კ----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე ის, რომ სასამართლო-ფსიქიატრიული ექსპერტიზის N----- დასკვნის თანახმად, კ----- აღენიშნება მსუბუქი გონებრივი ჩამორჩენილობა ქცევის აშლილობით (კოდი- F70.0; დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით). ბრალად შერაცხული მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენის დროს, კ----- აღენიშნებოდა მსუბუქი გონებრივი ჩამორჩენილობა ქცევის აშლილობით და მას არ შეეძლო სრულად გაეცნობიერებინა თავისი ქმედების ფაქტობრივი ხასიათი და მართლწინააღმდეგობა და ეხელმძღვანელა მისთვის (შეზღუდული შერაცხადობა). თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით მას შეუძლია ანგარიში გაუწიოს თავს და უხელმძღვანელოს მას, მისცეს ჩვენება და მონაწილეობა მიიღოს საგამოძიებო და სასამართლო მოქმედებებში. მას აქვს გაცნობიერებული გადაწყვეტილების მიღების უნარი. იმგვარი ფსიქიკური ავადმყოფობით, რომელიც ხელს უშლის სასჯელის მოხდას, კ----- დაავადებული არ არის. მას აქვს ფსიქიკური ნაკლი, რაც არ გამოირიცხავს მის შეზღუდულ შერაცხადობას. ამჟამად, თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით, კ----- იძულებით მკურნალობას ან არანებაყოფლობით სტაციონალურ ფსიქიატრიულ დახმარებას არ საჭიროებს. თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით, იგი შეიძლება წარსდგეს მართლმსაჯულების წინაშე და პასუხი აგოს ბრალად შერაცხული

ქმედებისთვის. კ----- პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

ამდენად, სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ კ----- რესოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში, ჯარიმის სახით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

კ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3 500 (სამი ათას ხუთასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის თანახმად, კ----- პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით (----- შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ განესაზღვროს ჯარიმა - 1 000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

მსჯავრდებულ კ----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთი ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა დაუბრუნდეს გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი